

Гомони, Україно! Недолею злою
Твої чисті, співучі вуста не звело.

Ігор Нижник

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ФУЖКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 63-64 (14268-14269), 9 СЕРПНЯ 2024 р. Роздрібна ціна 9 грн. 00 коп.

ГЕРОЇ СЕРЕД НАС

З честю виконав бойову задачу

Нам довелося жити в часи, коли прямо на наших очах звичайні, здавалося б, люди пишуть велику історію великої країни. І вже через це мусимо переглянути своє бачення «звичайних» людей. Адже, пройшовши часом пекельні випробування, вони не просто перетворили подвиг у буденність і тим заслужили всенародну шану, вони стали живими втіленнями безперервної тягості покоління українців, які від плуга, від землі, від станка, від офісного столу, від концертного майданчика, письменницького планшета, як бувало вовкі віків, готові взяти в руки зброю і стати на захист єдиної у світі Батьківщини.

Щоб розповісти «саме про таких військових, наших земляків, які є уособленням військової доблести та честі», відділ комунікації з громадськістю та засобами масової інформації управління комунікації, інформаційної та цифрової політики Білоцерківської міської ради на своєму телеграм-каналі запровадив рубрику «Герої серед нас». І це гідний приклад: ми маємо усвідомлювати, що поруч з нами у громадському просторі, в міському транспорті, в черзі до каси супермаркету, в офісі, на пляжі, в коридорі лікарні може бути справжній герой, «завдяки якому було знищено безліч ворогів або врятовано тисячі життів українців». І що далі, то частіше ми їх зустрічатимемо...

Перший, із ким колеги знайомлять земляків, – білоцерківець Олег ЄЛЬКІН, колишній військовослужбовець 72 окремої механізованої бригади імені Чорних Запорожців, молодший сержант.

З листопада 2020-го до серпня 2021 року виконував службові (бойові) завдання під час проведення операції Об'єднаних сил на території Донецької та Луганської областей.

А з 24 лютого 2022 року, коли росія здійснила віроломне вторгнення на територію всієї країни, й по 2 червня 2022-го Олег обороняв наш неповторний Київ, за що був удостоєний державної нагороди України – ордена «За мужність» III ступеня.

А потім були запеклі бої на території Донецької та Луганської областей.

Загалом за період військової служби наш земляк воював під Авдіївкою, Києвом, Ізюмом, Бахмутом, щоразу проявляючи відвагу й мужність, щоразу ризикуючи власним життям.

8 серпня 2022 року внаслідок ворожого обстрілу «Градами» молодший сержант Олег Єлькін отримав мінно-вибухову травму, осколкове поранення голови, вогнепальне осколкове поранення та множинні переломи правої стопи. Та навіть з такими пораненнями завдяки своєму професіоналізму та бойовому вишколу Олег зумів завести свою САУ та вивезти з-під обстрілу екіпаж. Це дало змогу зберегти життя людей і техніку.

Він з честю виконав поставлену бойову задачу. Ми переконані, що такі люди стають неймовірними мотиваторами, взірцями для інших – хай де проглягає їхній життєвий шлях: чи на передній лінії оборони, чи в мирному світі. Дякуємо відважному землякові за боротьбу й нашу можливість вірити та наблизити перемогу.

Далі буде.

Віра ЧЕРКАСЬКА

Молодіжний обмін – шанс на зближення

Наприкінці 2022 року була укладена Угода про партнерство між містами Брауншвейг (Федеративна Республіка Німеччина) і Біла Церква. Документ, зокрема, передбачає можливість розвитку відносин між людьми і співробітництва на рівні громадянського суспільства.

◆ У межах Угоди від муніципалітету Брауншвейга до Білоцерківської міської ради надійшло запрошення для молодіжної делегації взяти участь у програмі обміну досвідом.

◆ Тож 12 представників із числа ініціативної молоді та вихованців закладів позашкільної освіти нашої громади та двох супроводжуючих із 11 по 21 липня взяли участь у цікавому та корисному заході: у Польсько-німецькому молодіжному центрі міста Ольштин вперше відбувся і пройшов з великим успіхом тристоронній молодіжний обмін.

◆ Організація «Project Warmia», яка вже багато років влаштовує молодіжні обміни, налагодила співпрацю з Брауншвейгом. А вже це місто фіналізувало зустріч української, німецької та польської груп. Представники «Project Warmia», у свою чергу, організували перебування учасників.

◆ Програма обміну була наскрізь спортивними активностями (велопоїздки, волейбол, баскетбол, катання на роликах, плавання, проходження канатної дороги), поїздками в інші міста та екскурсіями (Ольштин, Барчево, Гданськ, Сопот, Святі Липки, Решель, Міколайкі, Залесьє), інтеграційними заходами та розвагами (кіновечір, фольклорні вечори, готовання їжі разом, караоке, дискотека), рефлексіями та урочистим прощанням.

◆ «Дуже приемно, що українську делегацію запросили до обміну й так тепло прийняли. Особисто мені це дало можливість ширше побачити світ, по-інакшому відчути дитинство й вирватися із рутини. Цей досвід назавжди залишиться в моєму серці», – ділиться враженнями 15-річна Уляна Гаркавенко, учениця 10 класу Білоцерківського ліцею «Мала академія наук», вихованка клубу за місцем проживання «Молодіжний центр».

◆ «Цей обмін запам'ятатиметься надовго, адже він дав мені можливість відчути спокій, тишту. А ще – поспілкуватися з людьми з інших країн, дізнатися культуру та відкрити для себе щось нове», – розповідає Вікторія Алейнік,

Поліг за Україну

І знову пекучий біль від тяжкої втрати – захищаючи незалежність України, загинув ще один воїн, наш земляк – тридцятитріохрічний Іван Андрійович СТАРЧЕНКО.

Стрілець – снайпер механізованого батальйону військової частини А4784, він загинув 2 липня у м. Торецьк Бахмутського району Донецької області під час виконання бойового завдання.

Поховали захисника на Аллії Слави на Сухоїрському кладовищі.

Висловлюємо щирі співчуття рідним та близьким Івана. Світла й вічна пам'ять воїну, який віддав життя за Батьківщину!

«Олімпійське сузір'я нашого краю»

Так називається тематична виставка, що діє в Білоцерківському краєзнавчому музеї, присвячена видатним спортсменам Білоцерківського, Обухівського та Фастівського районів, які були учасниками Олімпійських ігор.

Виставку створено за допомогою олімпійців та їхніх сімей, котрі надали свої особисті речі, нагороди, спортивний інвентар.

Під час відкриття виставки учасникам Олімпійських ігор, керівникам та представникам спортивних організацій Білоцерківської територіальної громади, а також почесним гостям вручили подяки.

На заході були присутні спортсмени-олімпійці: Ніна Антонюк – срібна призерка ХХII Олімпійських ігор 1980 року в змаганнях з академічного веслування серед жіночих екіпажів, дистанція 1000 м; Володимир Дюдя – учасник XXVIII Олімпійських ігор 2004 року в м. Афіни, 6 місце у командній гонці переслідування та 7 – в індивідуальній; учасник ХХIX Олімпійських ігор 2008 у Пекіні, 5 місце в індивідуальній гонці.

Всі охочі доторкнутися до світу спорту можуть це зробити навіть після завершення XXXIII літніх Олімпійських ігор – до 30 вересня, доки триває виставка.

За інф. Білоцерківського краєзнавчого музею

14-річна учениця 8 класу ліцею «Перша Білоцерківська Гімназія», вихованка клубу за місцем проживання «Друзі».

◆ «Обмін мені дуже сподобався дружньою атмосферою. Ми стали справжньою великою сім'єю. Обмін був чудовою можливістю знайти нових друзів не тільки з України; поринути в іншу культуру, а також показати свої звичаї», – наголошує Тарас Яремчук, 15 років, учасник ХХІІІ Олімпійських ігор 2024 у Пекіні, 5 місце в індивідуальній гонці.

◆ Зауважимо, що поїздці передувала кропітка робота. Команда Молодіжного центру міста Біла Церква провела онлайн-зустрічі з організаторами польської та німецької сторін для планування деталей обміну; відбирала кандидатури до складу молодіжної делегації, здійснивши серію індивідуальних інтерв'ю англійською для визначення орієнтовного рівня владіння розмовною іноземною мовою, визначення вмотивованості, зацікавленості в обміні, щоб обрати гідних учасників та учасниць для презентації Білоцерківської міської територіальної громади перед делегаціями польської та німецької сторони. Були організовані також командотворчі активності перед поїздкою, аби здружити учасників між собою; продумано супровід та безпечне перебування наших представників під час молодіжного обміну.

◆ Команда міського Молодіжного центру прагне організовувати подібні обміни й надалі, адже з європейської та історичної точки зору надзвичайно цінним є те, що наші країни, а особливо молодь, зближаються, діляться досвідом та будуєть дружні стосунки. Ці обміни не тільки сприяють взаєморозумінню та співпраці, а й дають можливість молодим людям дізнатися про спільну історію та культуру наших народів.

Інформація управління молоді та спорту БМР

Із сесійної залі

Фінансові питання: підбили підсумки і поділили

Серед інших питань, з яких депутати Білоцерківської міської ради ухвалили відповідні рішення, був і звіт про виконання бюджету громади за I півріччя 2024 року, який рада затвердила.

Начальник управління фінансів міської ради Світлана Терещук зупинилася на чинниках, які вплинули на виконання доходної частини міського бюджету: «Доходна частина місцевого бюджету перевиконана – 977 млн грн надійшло до нашої громади за I півріччя 2024 року. Це 101,5%, або плюс 14,6 млн гривень. Але ми маємо невиконання 24 млн грн по акцизному податку на тютюн і 101 млн грн податкового боргу. Це ті кошти, які не надійшли і могли б збільшити обсяг доходної частини бюджету громади.

Субвенції надійшли в повному обсязі, а щодо спеціального фонду, то по податках, які входять до бюджету розвитку, маємо перевиконання – 6 200,0 тис. грн. Ці кошти можна буде направити на бюджетні видатки в частині інвестиційних проектів.

Стосовно видаткової частини, то всі зобов'язання, які були взяті бюджетними установами, житлово-комунальним господарством та іншими установами, виконані та профінансовані. Негативним є те, що ми маємо кредиторську заборгованість за I півріччя в розмірі 28 млн грн.

Також депутати внесли зміни до бюджету Білоцерківської міської територіальної громади на 2024 рік. У складі доходів та видатків затверджено ряд субвенцій, які надійшли з державного бюджету:

✓ субвенція з місцевого бюджету в сумі **2 178 475,97** грн;

✓ субвенція з місцевого бюджету на виплату грошової компенсації за належні для отримання жилі приміщення для сімей учасників бойових дій на території інших держав, інвалідність яких настала внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, пов'язаних з перебуванням у цих державах, та які потребують поліпшення житлових умов за рахунок відповідної субвенції з державного бюджету – в сумі **2 178 475,97** грн;

✓ субвенція з місцевого бюджету на виплату грошової компенсації за належні для отримання жилі приміщення для внутрішньо переміщених осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь в антiterористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антiterористичної операції у період її проведення, у здійсненні заходів із забезпеченням національної безпеки та відсічі і стримування збройної агресії РФ у Донецькій та Луганській областях, забезпечені йхнього здійснення, перебуваючи безпосередньо в районах та в період здійснення зазначених заходів, та визнані особами з інвалідністю внаслідок війни III групи

агресії РФ у Донецькій та Луганській областях, забезпечені йхнього здійснення, перебуваючи безпосередньо в районах та в період здійснення зазначених заходів, та визнані особами з інвалідністю внаслідок війни III групи

або учасниками бойових дій та які потребують поліпшення житлових умов за рахунок відповідної субвенції з державного бюджету – в сумі **12 494 280,15** грн.

Крім того, за рахунок перевиконання доходної частини бюджету затверджено обсяг іншої субвенції обласному бюджету Київської області на засадах співфінансування для придбання шкільного автобуса в сумі 1 207 500 грн. Автобус буде використовуватися для довезення учнів до закладів освіти.

За інф. bc-rada.gov.ua

► Видатні українці

Він просто знат свій народ

30 липня 1947 року в Ірпені за мольбертом від голоду помер 68-річний Федір Кричевський, вірний «санові» українського художника. Перший ректор української Академії мистецтв, перший, хто в Україні отримав диплом доктора мистецтвознавства без захисту дисертації. Він не погодився на пропозицію Микити Хрущова написати портрет «батька народів». Своїм учням митець зізнався: «Бачите, малювати всяких там временщиків-фаворітів, пройдисвітів і мерзотників мені май сан не дозволяє».

• Українці, зображені на його картинах, – ставні, красиві, сповнені самоповаги. Створюючи ці образи, Федір Кричевський не залучав уяву – він просто знат свій народ. Та й сам був таким. Варто лише поглянути на його «Автопортрет у білому кожусі». На полотні зображені красень-атлет. Його постать дихає силою і впевненістю. Такий гори зверне. Власне, так і було в його житті.

• Ще молодим він здобув визнання. Його роботи були приречені на успіх, вони буквально проковували погляди своєю монументальністю, яскравою колоритною гамою, епічністю.

• Єдине – критики закінчали художнику «нечувану зухвалість» – він виходив за рамки соцреалізму і не хотів писати за «чітко написаними правилами». Працював у різних стилях. А ще в нього була «слабості любить все роднє». Тобто українське.

• Але саме ці «недоліки» дозволили йому показати

всю самодостатність, колоритність українського живопису. Його полотна з великим успіхом експонувалися в Європі та США. Він міг примножувати митецьку славу не однієї країні світу.

• В 1917 році Кричевський стає першим ректором Української академії мистецтв. Шкода, ненадовго: 1918-го більшовики захопили Київ і закрили її. Почалось переслідування української інтелігенції.

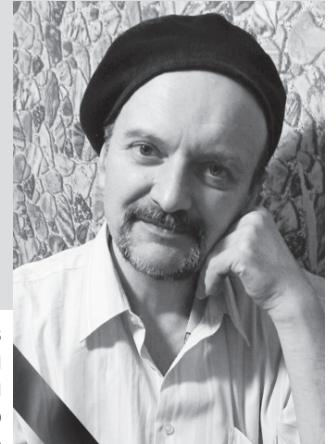
• Художник не припинив працювати – студенти навчалися в нього вдома. Згодом переїхав до села Шишаки на Полтавщині, де перетворив свою хату на майстерню. З 1924 року викладав у Київському

Малювничі краєвиди Дмитра Макашева

(пам'яті товариша)

Живопис був його покликанням. Все своє життя художник Дмитро Макашев присвятив творчості і навчанню дітей та студентів образотворчому мистецтву. Як митець він був закоханий у природу нашого українського краю. На його майстерних акварелях одразу впізнаються бerge річки Рось, сади, луки, яри, залізничні колії, що простягаються вдалечинь, і типові краєвиди, які неначе оживають...

Хотілося б розпитати в художника про творчість, але, на жаль, вже немає такої можливості – недавно Дмитро пішов із життя.

Запам'ятовуються його витончені акварелі. Привертають увагу прозорі хвилі, річкові вири. Вода на його картинах – як жива. Серед кущів і трав дихає вітер, небо плаче хмарами. Красиві також міські пейзажі.

Народився художник Дмитро Макашев (Тіт, Епікур, як його ще називали друзі) у мистецькій сім'ї в місті Одесі, а жив і творив у Білій Церкві. В 4 роки одержав перемогу в загальносоюзній виставці дитячого мальонка «Діти миру за мир», а у 8 років зіграв роль у кінофільмі «Раба

працював

головним художником Київського обласного театру ім. Саксаганського, організував мистецько-філософську студію «Візантійська троянда», був головою філософського товариства Білої Церкви. Викладав живопис у Білоцерківському коледжі сервісу та дизайну, вів студію образотворчого мистецтва на Станції юних натуралистів. Дмитро Анатолійович любив дітей і ставився до них доброзичливо. Ще навчав живопису слухачів Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв в Інституті ландшафтного дизайну в Білій Церкві. І завжди та всюди проявлявся його хист живописця й наставника.

З 2009 року Тіт Макашев працював другим редактором філософського часопису «Суброза», брав участь у різних живописних проектах як вільний художник. Картини Макашева зберігаються в різних колекціях світу, зокрема в Лондонському зібранні Джеральда Дарела, в музеї Української академії мистецтв.

Рік тому в Білій Церкві, у виставковому залі при бібліотеці № 5, була організована персональна виставка його картин «Духовне послання. Кроні».

Останнім часом він викладав малювання дітям переселенців, яких прихистила Біла Церква. Й ці його учні, і їхні батьки залишили багато добріх спогадів про вчителя після його несподіваної смерті.

Нешодавно, коли я поламала ногу, Дмитро часто провідував мене, купував продукти, ремонтував у домі речі, допомагав, як міг. Він був цікавим співбесідником, чудово розумівся в літературі, живопису, музиці, був ерудований, добрий. В нього було хворе серце, шкода, що пішов з життя так рано (йому було тільки 55 років). Нам, його друзям, не вистачатиме Дмитра.

Художник пішов від нас, але залишились його картини і добре спогади про нього.

Алла СОКОЛОВА

художньому інституті з перервами. У 1930-х працював викладачем у Харківському інституті.

• Та головною в його житті залишалася творчість. Він написав близько тисячі творів. Найбільш відомі його картини: триптих «Життя», який складається з трьох частин: «Любовь», «Сім'я», «Повернення»; «Портрет дівчинки», «Молодиці», «Три покоління», «Мати», «Наречена», «Веселі доярки», «Беатріче», «Довбуш», «Свати».

• Талановитий живописець створив понад сорок партретів видатних українців. Серед яких Франко, Шевченко, Леся Українка, Сковорода, Лисенко, Котляревський. За свої роботи він отримав звання засłużеного діяча мистецтв України.

• У нього було все. І... не стало нічого. Крім совісті й честі.

• З початком Другої світової війни вже немолодий Федір Костянтинович не евакуувався до Уфи, куди спрямовували митців. Залишився з дружиною в окупованому Києві, через що зазнав важких переслідувань. У 1943 році врешті вирішив поїхати до брата, на Захід. Але в Кенігсберг його арештував СМЕРШ (підрозділ радянської контррозвідки, відомий особливою жорсткістю) і кинув до в'язниці, де він пробув майже рік.

• У 1946-му 67-річний виснажений, хворий Кричевський пішкі йде до Києва. І знову в'язниця. Та в зв'язку з погіршенням стану здоров'я його з часом звільнili. У засновника національної мистецької школи України забрали звання, титули і вислали в Ірпінь, де він жив під наглядом, у скруті. ...Поки не вмер за мольбертом, завершуючи картину «Квітуча Україна».

Надія ЗУБЧЕНКО

